

Aplikace matematiky

Jiří Drbohlav

Poznámka o dekadických číslicových kódech

Aplikace matematiky, Vol. 7 (1962), No. 5, 393–398

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/102821>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1962

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

POZNÁMKA O DEKADICKÝCH ČÍSLICOVÝCH KÓDECH

JIRÍ DRBOHLAV

(Došlo dne 14. června 1961.)

V poznámce jest provedena klasifikace některých dekadických číslicových kódů. Zejména tzv. komplementární přípustné dekadické číslicové kódy, ze kterých již několika bylo použito v počítačích, jsou sestaveny v tabulce B.

ÚVOD

V číslicových počítačích se čísla zobrazují zpravidla v číselné soustavě o jistém základu, při čemž každá číslice zvolené soustavy se kóduje pomocí určité n -tice bitů (tj. užitím číslic 0, 1). Za číselnou soustavu se obvykle volí desítková soustava. V následující poznámce si všimneme jednoho z možných způsobů takového kódování čísel.

Definice 1. Dekadický číslicový kód (d -kód) $C^M [10]$ jest matice typu $[10; M]$, kde $M \geq 4$ (přir. číslo) jest počet sloupců matice. Prvky matice jsou číslice 0 nebo 1; přitom předpokládáme, že každé dva řádky matice se liší alespoň v jednom prvku. Jednotlivým řádkům matice jsou postupně shora dolů přiřazeny dekadické číslice 0, 1, 2, ..., 9. Přirozené číslo M nazýváme šířkou dekadického číslicového kódu.

Poznámka 1. Všech d -kódů $C^M [10]$ šířky M jest zřejmě

$$\frac{2^M!}{(2^M - 10)!};$$

z těchto kódů mají důležitost zejména tzv. kódy komplementární.

Definice 2. Komplementární d -kód $C^M [10]$ jest takový d -kód

$$C^M [10] = \begin{pmatrix} x_{0,M-1} & \cdots & x_{0,0} \\ x_{1,M-1} & \cdots & x_{1,0} \\ \vdots & & \vdots \\ x_{9,M-1} & \cdots & x_{9,0} \end{pmatrix}$$

šířky M , pro nějž

$$x_{n,i} = \bar{x}_{9-n,i}$$

pro $i = M - 1, M - 2, \dots, 0$ a kde $n = 0, 1, 2, \dots, 9$.

Přítom operace $\bar{}$ jest definována

$$\bar{x} = \begin{cases} 0, & \text{je-li } x = 1, \\ 1, & \text{je-li } x = 0. \end{cases}$$

Poznámka 2. Všech komplementárních d-kódů $C^M [\overline{10}]$ šířky M jest zřejmé

$$2^M(2^M - 2) \dots (2^M - 8).$$

Ze všech možných d-kódů nás budou v dalším zajímati jen takové, z nichž každý lze jednoznačně určití lineární funkci $\varphi(n) = \alpha n + \beta$ ($\alpha > 0$, $\beta \geq 0$ celá čísla), při čemž n jest příslušná dekadická číslice. Při tomto způsobu kódování existují dva problémy, které jsou v dalším vyřešeny; jest stanoven tvar a počet lineárních funkcí určujících tzv.

- a) přípustné dekadické číslicové kódy,
- b) komplementární přípustné dekadické číslicové kódy.

Definice 3. Každý d-kód $C^M [10]$ šířky M , pro nějž existuje funkce $\varphi(n) = \alpha n + \beta$ (α jest přirozené číslo, β nezáporné celé číslo) a jest

$$\varphi(n) = \sum_{i=M-1}^0 x_{n,i} \cdot 2^i,$$

kde $n = 0, 1, 2, \dots, 9$ a $i = M - 1, M - 2, \dots, 0$; obšírně

$$\varphi(0) = \sum_{i=M-1}^0 x_{0,i} \cdot 2^i,$$

$$\varphi(1) = \sum_{i=M-1}^0 x_{1,i} \cdot 2^i,$$

$$\vdots$$

$$\varphi(9) = \sum_{i=M-1}^0 x_{9,i} \cdot 2^i,$$

budeme nazývati přípustným.

Poznámka 3. Funkcí $\varphi(n)$ jest zřejmě jednoznačně určen přípustný d-kód $C^M [10]$ šířky M .

Věta 1. Pro každou funkci $\varphi(n) = \alpha n + \beta$, určující přípustný d-kód $C^M [10]$ šířky M , platí:

- I. $n_1 < n_2 \Rightarrow \varphi(n_1) < \varphi(n_2)$,
- II. $0 \leq \varphi(n) \leq 2^M - 1$ pro $n = 0, 1, 2, \dots, 9$.

Důkaz. Tvrzení I jest zřejmá vlastnost lineární funkce. Pro důkaz tvrzení II položíme $x_{0,i} = 0$ pro $i = M - 1, M - 2, \dots, 1, 0$; pak $\varphi(0) = 0$. Dále položíme $x_{9,i} = 1$ pro $i = M - 1, M - 2, \dots, 1, 0$; pak jest $\varphi(9) = 2^M - 1$. Odtud vzhledem k platnosti tvrzení I platí i II, j. b. d.

Věta 2. Pro každou šířku $M \geq 4$ existuje právě m různých funkcí $\varphi(n)$, z nichž každá určuje přípustný d -kód $C^M [10]$ šířky M ; pro číslo m přitom platí

$$m = \sum_{k=1}^l (2^M - 9k),$$

při čemž

$$l = \left[\frac{2^M - 1}{9} \right]$$

(symbol $[\]$ značí celou část čísla).

Důkaz. Položme $n = 9$. Zřejmě jest

$$\begin{aligned} 0 &\leq 9\alpha + \beta \leq 2^M - 1, \\ 0 &\leq \beta \leq (2^M - 1) - 9\alpha, \end{aligned}$$

dále jest

$$\alpha \leq \left[\frac{2^M - 1}{9} \right].$$

Zvolme $l = [(2^M - 1)/9]$ a odtud máme

$$\begin{aligned} 0 &\leq \beta \leq (2^M - 1) - 9 \cdot 1, \\ 0 &\leq \beta \leq (2^M - 1) - 9 \cdot 2, \\ 0 &\leq \beta \leq (2^M - 1) - 9 \cdot 3, \\ &\vdots \\ 0 &\leq \beta \leq (2^M - 1) - 9 \cdot l, \end{aligned}$$

a tedy

$$m = \sum_{k=1}^l (2^M - 9k)$$

pro $l = [(2^M - 1)/9]$, j. b. d.

Sestavme tabulku A všech přípustných d -kódů $C^M [10]$ pro šířky $M = 4$ a $M = 5$.

Tabulka A

M	$\varphi(n)$	m	M	$\varphi(n)$	m		
4	n	7	5	n	42		
	$n + 1$			$2n$			
	$n + 2$			$3n$			
	$n + 3$			$n + 1$		$2n + 1$	$3n + 1$
	$n + 4$			$n + 2$		$2n + 2$	$3n + 2$
	$n + 5$			\vdots		\vdots	\vdots
$n + 6$	\vdots	$2n + 13$	$3n + 4$				
			$n + 22$				

Definice 4. Přípustný d -kód $C^M [10]$ šířky M určený funkcí $\varphi(n)$ se nazývá komplementární, platí-li

$$\varphi(n) + \varphi(9 - n) = 2^M - 1 \quad \text{pro } n = 0, 1, \dots, 9.$$

Věta 3. Budiž dán komplementární přípustný d -kód $C^M [\overline{10}]$ šířky M funkcí $\varphi(n) = \alpha n + \beta$. Pak α jest liché číslo a pro β platí $\beta = 2^M - 1 - 9(2k - 1)/2$, kde $\alpha = 2k - 1$ a $k \leq (2^M + 8)/18$.

Důkaz. $\varphi(0) + \varphi(9) = 2^M - 1$ jest liché číslo pro každé M . Dále platí $\varphi(9) = 9\alpha + \varphi(0)$ a tedy $\varphi(0) + \varphi(9) = 9\alpha + 2\varphi(0)$. Vzhledem k předešlému vztahu jest α zřejmě liché číslo pro každé M , j. b. d. Dokažme druhou část věty. Jest

$$\varphi(4,5) = 4,5\alpha + \beta;$$

tedy

$$\frac{2^M - 1}{2} = 4,5(2k - 1) + \beta$$

a odtud

$$\beta = \frac{2^M - 1 - 9(2k - 1)}{2}.$$

Podle definice 3 platí $\beta \geq 0$ a tedy

$$\begin{aligned} 2^M - 1 - 9(2k - 1) &\geq 0, \\ 2^M - 1 &\geq 18k - 9, \\ k &\leq \frac{2^M + 8}{18}, \end{aligned}$$

j. b. d.

Věta 4. Pro každou šířku $M \geq 4$ existuje právě r různých komplementárních přípustných d -kódů $C^M [10]$. Pro počet r platí

$$r = \left[\frac{2^M + 8}{18} \right]$$

(symbol $[\]$ značí celou část čísla).

Důkaz. Plyne ihned z předchozí věty 3.

V následující tabulce B jsou sestaveny podle vztahu pro r ve větě 4 lineární funkce určující komplementární přípustné d -kódy $C^M [\overline{10}]$ pro šířky $M = 4; 5; 6; 7$ a $M = 8$.

Věta 5. Komplementární přípustný d -kód $C^M [\overline{10}]$, určený funkcí $\varphi(n) = \alpha n + \beta$, pro který platí $\varphi(0) = 0$, existuje. Nejmenší šířka takového kódu se rovná 6.

Důkaz. Podle věty 3 platí

$$\beta = \frac{2^M - 1 - 9\alpha}{2},$$

Tabulka B

M	$q(n)$	r	M	$q(n)$	r
4	$n + 3$	1	8	$n + 123$	14
5	$n + 11$	2		$3n + 114$	
	$3n + 2$			$5n + 105$	
6	$n + 27$	4		$7n + 96$	
	$3n + 18$			$9n + 87$	
	$5n + 9$			$11n + 78$	
	$7n$			$13n + 69$	
7	$n + 59$	7		$15n + 60$	
	$3n + 50$			$17n + 51$	
	$5n + 41$			$19n + 42$	
	$7n + 32$			$21n + 33$	
	$9n + 23$			$23n + 24$	
	$11n + 14$			$25n + 15$	
	$13n + 5$			$27n + 6$	

čili

$$2^M - 1 = 9\alpha,$$

$$2^M = 9\alpha + 1,$$

a odtud $M = 6$ pro $\alpha = 7$, j. b. d.

Závěrem ukažme dva příklady komplementárních přípustných d-kódů $C^M [10]$ pro šířky $M = 5$ a $M = 6$. Druhý z uvedených příkladů jest kód, jehož existenci jsme dokázali ve větě 5.

1) $\varphi(n) = 3n + 2$

2) $\varphi(n) = 7n$

	2^4	2^3	2^2	2^1	2^0
0	0	0	0	1	0
1	0	0	1	0	1
2	0	1	0	0	0
3	0	1	0	1	1
4	0	1	1	1	0
5	1	0	0	0	1
6	1	0	1	0	0
7	1	0	1	1	1
8	1	1	0	1	0
9	1	1	1	0	1

	2^5	2^4	2^3	2^2	2^1	2^0
0	0	0	0	0	0	0
1	0	0	0	1	1	1
2	0	0	1	1	1	0
3	0	1	0	1	0	1
4	0	1	1	1	0	0
5	1	0	0	0	1	1
6	1	0	1	0	1	0
7	1	1	0	0	0	1
8	1	1	1	0	0	0
9	1	1	1	1	1	1

Děkuji s. Ing. M. VALACHOVI, který svými připomínkami při recenzi přispěl ke zlepšení této práce.

Резюме

ЗАМЕТКА О ДЕКАДИЧЕСКИХ ЦИФРОВЫХ КОДАХ

ИРЖИ ДРБОГЛАВ (Jiří Drbohlav)

В настоящей заметке произведена классификация некоторых декадических цифровых кодов; каждому из них соответствует определенная линейная функция $\varphi(n) = \alpha n + \beta$ ($\alpha > 0, \beta \geq 0$ — целые числа). Результаты, вытекающие из теорем 1–5, составлены преимущественно в таблицу В, в которой имеются и т. н. комплементарные допустимые декадические цифровые коды, из которых некоторые уже были использованы в вычислительных машинах.

Summary

A NOTE ON SOME DECADIC DIGITAL CODES

JIRÍ DRBOHLAV

In this note the classification of certain decadic digital codes is performed, which are determined by a linear function of the form $\varphi(n) = \alpha n + \beta$ ($\alpha > 0, \beta \geq 0$ -integers). The attached table B contains in particular the so-called complementary admissible decadic digital codes, some of which have been used in computers.

Adresa autora: Jiří Drbohlav, SVÚTT, Praha 1, Husova 8.